

Sygn. akt V CSK 318/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa C. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko Gminie Kobierzyce
z udziałem interwenienta ubocznego P. Spółki Akcyjnej w Warszawie
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 10 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa 1290/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana Gmina Kobierzyce wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wydanego w dniu 10 grudnia 2014 r. r. w sprawie z powództwa C. Sp. z o.o. w W. przy udziale interwenienta ubocznego P. S.A. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. W ocenie skarżącej, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona z uwagi na uchybienia zaistniałe w toku postępowania dowodowego przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji. Zdaniem skarżącej, opinia biegłego z powodu zawartych w niej wiadomości specjalnych nie może zostać zastąpiona innymi środkami dowodowymi, a zwłaszcza „przemyśleniami Sądu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia

26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżący nie wykazał powołanej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Zgodnie z regułą art. 278 k.p.c. sąd powinien dopuścić dowód z opinii biegłego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Ocena, czy istnieje potrzeba zasięgnięcia opinii biegłego lub też, czy istnieją podstawy do nieuwzględnienia wniosków opinii zależy od okoliczności faktycznych sprawy. W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że ustalenie powodów usprawiedliwiających odpowiedzialność odszkodowawczą jest możliwe i wystarczające na podstawie innych dowodów, które jednocześnie podważają podstawy wnioskowania przedstawionego w opinii biegłego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 6, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461; zm. : Dz. U. z 2015 r. poz. 616).